

prima instanță: Judecătoria Ciocana, mun. Chișinău
Judecător: S. Suvac
instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău
Judecători: N. Cernat, A. Pahopol, L. Bulgac

DECIZIE

17 mai 2017

mun. Chișinău

Colegiul Civil, Comercial și de Contencios Administrativ lărgit
al Curții Supreme de Justiție

în componență:

Președintele ședinței, judecătorul
Judecători

Tatiana Vieru
Galina Stratulat, Nicolae Craiu,
Oleg Sternioală, Mariana Pitic

judecând recursul declarat de către Mihail Ciobanu, prin intermediul avocatului
Negura Ion,

în pricina civilă la cererea de chemare în judecată depusă de către
Întreprinderea Mixtă Organizația de Microfinanțare „Moldcredit” Societate cu
Răspundere Limitată împotriva lui Mihail Ciobanu și Ana Ciobanu privind încasarea,
în mod solidar, a creanței și dobânzii restante, comisionului, dobânzii suplimentare și
compensarea cheltuielilor de judecată

și cererea de chemare în judecată reconvențională intentată de Mihail Ciobanu
împotriva Întreprinderii Mixtă Organizația de Microfinanțare „Moldcredit” Societate
cu Răspundere Limitată privind declararea nulității clauzelor contractuale,

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 29 noiembrie 2016, prin care a
fost admis apelul declarat de Întreprinderea Mixtă Organizația de Microfinanțare
„Moldcredit” Societate cu Răspundere Limitată și casată hotărârea Judecătoria
Ciocana, mun. Chișinău din 20 iunie 2016, fiind adoptată o nouă hotărâre de admitere
parțială a acțiunii și de respingere a acțiunii reconvenționale,

c o n s t a t ă :

La 6 noiembrie 2015, Întreprinderea Mixtă Organizația de Microfinanțare
„Moldcredit” Societate cu Răspundere Limitată a depus cerere de chemare în judecată
împotriva lui Mihail Ciobanu și Ana Ciobanu privind încasarea în mod solidar a
creanței restante, comisionului, dobânzii de întârziere și compensarea cheltuielilor de
judecată.

În motivarea acțiunii, reclamantul a indicat că a încheiat cu pârâțul Ciobanu Mihail trei contracte de împrumut, după cum urmează. Astfel, în baza contractului de împrumut nr. 303 din 2 aprilie 2014, a fost acordat lui Ciobanu Mihail un împrumut în sumă de 50 000 lei, cu data scadență la 2 octombrie 2014. Iar, întru asigurarea restituirii în termen a împrumutului, a semnat cu pârâta Ciobanu Ana contractul de fidejusiune nr. 471 din 2 aprilie 2014, prin care ultima s-a obligat să execute integral și în mod solidar obligația lui Ciobanu Mihail de restituire a împrumutului acordat conform contractului.

Totodată, prin contractul de împrumut nr. 322 din 16 mai 2014, reclamantul i-a dat lui Ciobanu Mihail în proprietate bani în valoare de 30 000 lei, iar acesta s-a obligat să-i restituie până la 16 noiembrie 2014. Astfel, Ciobanu Ana, prin contractul de fidejusiune nr. 501 din 16 mai 2014, s-a obligat să execute integral și în mod solidar obligația lui Ciobanu Mihail de restituire a împrumutului acordat conform contractului.

În același context, în temeiul contractului de împrumut nr. 330 din 06 iunie 2014, reclamantul i-a dat cu împrumut lui Ciobanu Mihail suma de 10 000 lei, cu data scadență la 6 decembrie 2014, iar Ciobanu Ana a devenit fidejutor a acestei obligații prin contractul de fidejusiune nr. 519 din 6 iunie 2014.

Revenind la esența litigiului, Î.M. O.M. „Moldcredit” S.R.L. a indicat că pârâții nu-și onorează obligațiile asumate în baza contractelor de împrumut și de fidejusiune, încălcând flagrant condițiile acestora. Din această cauză, la 10 iunie 2015, a expediat în adresa debitorilor somații scrise despre necesitatea restituirii împrumuturilor scadente și a dobânzilor stabilite, fiind, totodată, preîntâmpinați despre o eventuală adresare în judecată împotriva lor. Însă, până la momentul depunerii acțiunii, Ciobanu Mihail și Ciobanu Ana nu au oferit niciun răspuns.

Prin urmare, reclamantul a precizat datoria totală a pârâților pentru 1 noiembrie 2015 pentru fiecare contract separat. Așadar, potrivit contractului de împrumut nr. 303 din 2 aprilie 2014, suma restantă constituia 156 011,42 lei, formată din suma împrumutului nerestituit în mărime de 44 701,37 lei, dobânda neachitată în cuantum de 5 998,17 lei, comision neachitat în mărime de 1 000 lei și dobânzi suplimentare (penalități) în mărime de 104 311,88 lei.

În același context, potrivit contractului de împrumut nr. 322 din 16 mai 2014, datoria consta din suma de 95 847,68 lei, fiind alcătuită din suma împrumutului nerestituit în mărime de 30 000 lei, dobânda neachitată în mărime de 4 025, 17 lei, comision neachitat în mărime de 1 000 lei și dobânzi suplimentare (penalități) în mărime 60 822,51 lei. Iar, în final, potrivit contractului de împrumut nr. 330 din 06 iunie 2014, pârâții erau obligați să restituie 34 436,40 lei, compusă din suma împrumutului nerestituit în mărime de 10 000 lei, dobânda neachitată de 1 608,15 lei,

comision neachitat în mărime de 1 650 lei și dobânzi suplimentare (penalități) în mărime 21 178,25 lei.

Solicită Întreprinderea Mixtă Organizația de Microfinanțare „Moldcredit” Societate cu Răspundere Limitată, încasarea, în mod solidar, de la Ciobanu Mihail și Ciobanu Ana datoria totală de 286 295, 5 lei, rezultată din:

- contractul de împrumut nr. 303 din 2 aprilie 2014, suma restantă constituie 156 011,42 lei, formată din suma împrumutului nerestituit în mărime de 44 701,37 lei, dobânda neachitată în cuantum de 5 998,17 lei, comision neachitat în mărime de 1 000 lei și dobânzi suplimentare (penalități) în mărime de 104 311,88 lei.
- contractul de împrumut nr. 322 din 16 mai 2014, datoria reprezintă suma de 95 847,68 lei, fiind alcătuită din suma împrumutului nerestituit în mărime de 30 000 lei, dobânda neachitată în mărime de 4 025, 17 lei, comision neachitat în mărime de 1 000 lei și dobânzi suplimentare (penalități) în mărime 60 822,51 lei.
- contractul de împrumut nr. 330 din 06 iunie 2014, suma datorată constă din 34 436,40 lei, compusă din împrumutul nerestituit în mărime de 10 000 lei, dobânda neachitată de 1 608,15 lei, comision neachitat în mărime de 1 650 lei și dobânzi suplimentare (penalități) în mărime 21 178,25 lei.

La fel, reclamantul a cerut încasarea cheltuielilor pentru plata taxei de stat în mărime de 8 588,86 lei. (f. d. 5 – 6)

Ulterior, prin intermediul avocatului Dumitru Barbăscumpă, Î.M. O.M. „Moldcredit” S.R.L. a depus cerere de majorare a cuantumului pretențiilor în acțiune, prin care a solicitat încasarea, în mod solidar, de la Mihail Ciobanu și Ana Ciobanu a datoriei conform calculelor pentru situația din 20 mai 2016, după cum urmează: suma soldului împrumuturilor în mărime de 84 701,37 lei, dobânda restantă în mărime de 1994,92 lei, suma comisionului restant în valoare de 350 lei și dobânzi suplimentare în mărime de 208 430,77 lei. (f. d. 75)

De asemenea, a cerut compensarea de la pârâți a taxei de stat achitată în mărime totală de 10 619,12 lei (f. d. 47) și a cheltuielilor de asigurare a acțiunii în cuantum de 5 560 lei.

La 26 aprilie 2016, a fost primită în procedura acțiunea reconvențională intentată de Ciobanu Mihail împotriva Întreprinderii Mixtă Organizația de Microfinanțare „Moldcredit” Societate cu Răspundere Limitată privind anularea clauzelor contractuale din contractele de împrumut. (f. d. 65 – 66)

În motivarea cererii, Ciobanu Mihail a indicat că punctul 6.6 din contractul de împrumut nr. 303, punctul 8.10 din contractele de împrumut nr. 322 și 330 sunt nule de drept, deoarece contravin normelor imperative din art. 614 alin. (4) din Codul civil.

Astfel, în opinia acestuia și în urma analizei acestor clauze contractuale, rezultă că Î.M. O.M. „Moldcredit” S.R.L. admite aplicarea dobânzilor la dobânzi.

În același timp, reclamantul consideră că punctele menționate mai sus nu pot fi catalogate ca niște penalități, întrucât clauza penala urmează a fi expres prevăzută, așa cum a fost introdusă în punctele 8.8 și 8.9 din contractul nr. 330 și 322 sau punctele 6.4 și 6.5 din contractul 303 din 2 aprilie 2014. La fel, susține caracterul neclar al acestor clauze contractuale în acord cu art. 716 alin. (2) din Codul civil.

Solicită Mihail Ciobanu, declararea nulității clauzelor contractuale prevăzute în punctul 6.6 din contractul de împrumut investițional nr. 303 din 2 aprilie 2014; punctul 8.10 din contractul de împrumut investițional nr. 322 din 16 mai 2014 și punctul 8.10 din contractul de împrumut investițional nr. 330 din 6 iunie 2014.

Acțiunea a fost timbrată cu taxa de stat de 300 lei. (f. d. 67)

Prin hotărârea Judecătorei Ciocana, mun. Chișinău din 20 iunie 2016, a fost respinsă acțiunea, depusă de Î.M. O.M. „Moldcredit” S.R.L., ca fiind neîntemeiată.

Totodată, a fost admisă integral cererea de chemare în judecată reconvențională, intentată de Ciobanu Mihail, fiind declarate nule clauzele contractuale prevăzute în punctul 6.6 din contractul de împrumut investițional nr. 303 din 2 aprilie 2014; punctul 8.10 din contractul de împrumut investițional nr. 322 din 16 mai 2014 și punctul 8.10 din contractul de împrumut investițional nr. 330 din 6 iunie 2014.

A fost anulată, de asemenea, măsura de asigurare a acțiunii, sechestrul asupra bunurilor, conturilor bancare, deținute de Ciobanu Mihail și Ciobanu Ana, în limitele valorii acțiunii de 286 295,50 lei, aplicată prin încheierea Judecătorei Ciocana, mun. Chișinău la 11 noiembrie 2015. (f. d. 100, 104 – 109)

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 29 noiembrie 2016, a fost admis apelul declarat de Î.M. O.M. „Moldcredit” S.R.L. și casată integral hotărârea Judecătorei Ciocana, mun. Chișinău din 20 iunie 2016, fiind adoptată o nouă hotărâre, prin care a fost respinsă acțiunea reconvențională ca nefondată.

Astfel, a fost admisă parțial acțiunea, depusă de Î.M. O.M. „Moldcredit” S.R.L., fiind încasat în folosul acestuia de la Mihail Ciobanu și Ana Ciobanu, în mod solidar, suma de 125 861,51 lei, cu titlu de restanță la contractele de împrumut nr. 303 din 2 aprilie 2014, nr. 322 din 16 mai 2014 și nr. 330 din 6 iunie 2014. În rest, cerințele apelantului au fost respinse, ca fiind nefondate.

În final, a fost încasat de la Mihail Ciobanu și Ana Ciobanu, în mod solidar, în beneficiul Î.M. O.M. „Moldcredit” S.R.L. a taxei de stat în cuantum de 3 776 lei, precum și a sumei de 2 832 lei, achitate la depunerea cererii de chemare în judecată și a cererii de apel, iar în total suma de 6 608 lei. (f. d. 139 – 145)

La 12 decembrie 2016, Curtea de Apel Chișinău a expediat participanților la proces copia deciziei integrale din 12 decembrie 2016. (f. d. 146)

La 3 februarie 2017, prin intermediul avocatului Negura Ion, dnul Mihail Ciobanu a declarat recurs împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 7 decembrie 2016, solicitând casarea deciziei instanței de apel și menținerea hotărârii Judecătorei Ciocana, mun. Chișinău din 20 iunie 2016.

În motivarea ilegalității deciziei contestate, recurenul afirmă că instanța de apel nu a aplicat legea care trebuia aplicată și a interpretat eronat art. 619 alin. (4) din Codul civil. Totodată, susține că au fost ignorate dispozițiile art. 4 al Legii nr. 105 din 13 martie 2003 privind protecția consumatorilor. Astfel, clauzele contractuale prevăzute în punctul 6.6 din contractul de împrumut investițional nr. 303 din 2 aprilie 2014; punctul 8.10 din contractul de împrumut investițional nr. 322 din 16 mai 2014 și punctul 8.10 din contractul de împrumut investițional nr. 330 din 6 iunie 2014 sunt clauze abuzive, care în temeiul legii sunt nule și nu pot da naștere obligațiilor civile.

În opinia recurentului, scopul sintagmei „comisioane și alte taxe” din contractele menționate este unul neclar, iar caracterul echivoc al acesteia este în contradicție cu art. 5 din Legea nr. 256 din 9 decembrie 2011. Așadar, recurentul pretinde că instanța de judecată va trebui să țină seama, în special de scopul esențial urmărit de „comision, taxe și orice alt tip de costuri, pe care trebuie să le suporte consumatorul”, aceasta constituind în mod vădit o obligație primordială care incumbă consumatorului, în schimbul punerii la dispoziție a împrumutului.

Un alt punct de vedere, reflectat în recurs, constă în faptul că nu poate fi admisă poziția, potrivit căreia odată semnat/acceptat un contract, acesta este opozabil consumatorului, indiferent dacă este legal, nul sau abuziv. Se arată că în cazul în care creditorul sugerează că o clauză standard a fost negociată individual, lui îi revine sarcina probe. În acest sens, consecința constatării caracterului abuziv al unor clauze este echivalentă cu constatarea nulității absolute a acestora.

În aceeași ordine de idei, Mihail Ciobanu subliniază că verificarea clauzei penale disproporționat de mari nu va fi făcută conform art. 630 din Codul civil, deoarece excepția instituită în această normă de drept, privind reducerea clauzei penale, este de strictă interpretare și aplicare, nefiind incidentă în cauză. Totodată, atrage atenția asupra circumstanței că și-a executat cu strictete obligațiile contractuale și a rambursat sumele luate cu titlu de credit/împrumut în termenii stabiliți cu toate taxele suplimentare stabilite legal.

Prin încheierea Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție din 9 februarie 2017, a fost respins demersul, formulat de avocatul Negura Ion, în interesele lui Ciobanu Mihail, cu privire la scutirea de la plata taxei de stat la depunerea cererii de recurs. (f. d. 156 – 159)

La 28 februarie 2017, Mihail Ciobanu, prin intermediul avocatului Negura Ion, a prezentat ordinul de încasare a numerarului nr. NGB0 – 7100 din 28 februarie 2017 pentru suma de 1 943 lei, cu titlu de taxa de stat. (f. d. 148 și 159)

La 17 martie 2017, Curtea Supremă de Justiție a expediat cererea de recurs în adresa Î.M. O.M. „Moldcredit” S.R.L. cu înștiințarea despre necesitatea depunerii referinței timp de o lună de la data primirii scrisorii. (f. d. 162)

La 19 aprilie 2017, intimatul a depus referință în întâmpinarea recursului, solicitând de a-l considera, ca fiind inadmisibil. (f. d. 164 – 165)

Suplimentar, la 12 mai 2017, Î.M. O.M. „Moldcredit” S.R.L. a desfășurat punctul său de vedere, considerând că norma de drept prevăzută la art. 619 alin. (4) din Codul civil nu este aplicabilă speței, deoarece dobânda suplimentară introdusă în contractele de împrumut nu este o plată în sensul normei de drept citate. Așadar, susține că aceste două modalități de compensare a prejudiciului cauzat, având origini diferite.

La fel, intimatul învederează că punctele contestate din contractele de împrumut urmează a fi privite drept o obligație contractuală la care au ajuns părțile semnatare. Din aceste raționamente, a conchis că plata dobânzilor suplimentare nu contravine normelor imperative, deoarece reprezintă o modalitate absolut normală a circuitului civil, prin care părțile contractante au stabilit ordinea de compensare a prejudiciului cauzat prin neexecutarea sau executarea neconformă a obligațiilor contractuale. În același timp, ele au fost inserate cu respectarea principiului libertății contractuale și principiului respectării obligațiilor contractuale.

În conformitate cu art. 440 alin. (2) din Codul de procedură civilă, asupra admisibilității recursului se decide fără prezența participanților la proces sau a reprezentanților acestora, prin emiterea unei încheieri nemotivate despre care se face o mențiune pe pagina web a Curții Supreme de Justiție.

În procedura de filtru, completul de judecată a constatat că recursul declarat de Mihail Ciobanu, prin intermediul avocatului Negura Ion, la 3 februarie 2017 este depus în termenul prevăzut de art. 434 alin. (1) din Codul de procedură civilă. Concomitent, materialele cauzei dovedesc că recursul nu a fost examinat anterior, fiind respectate, totodată, dispozițiile art. 430 din Codul de procedură civilă. La fel, a fost reținut că argumentele recurentului se încadrează în temeiurile prevăzute de art. 432 alin. (2) din Codul de procedură civilă.

Prin urmare, prin încheierea Curții Supreme de Justiție din 26 aprilie 2017, a fost considerat că nu există temeiuri de aplicare a art. 433 din Codul de procedură civilă în privința recursului depus de către Mihail Ciobanu, fiind declarat admisibil spre examinare în fond. (f. d. 174)

În conformitate cu art. 441 Codul de procedură civilă, în cazul în care recursul este considerat admisibil, un complet din 5 judecători examinează fondul recursului.

În corespundere cu art. 444 Codul de procedură civilă, recursul s-a examinat fără înștiințarea participanților la proces, însă data și ora ședinței a fost plasată pe pagina web a Curții Supreme de Justiție. Astfel, Colegiul a decis inoportună invitarea acestora, întrucât argumentele expuse în cererea de recurs și referință au fost formulate cu suficientă precizie pentru a permite instanței verificarea legalității hotărârii atacate. Totodată, toate punctele de drept care puteau exista în această cauză pot fi cercetate și soluționate în mod adecvat pe baza înscrisurilor prezente la dosar. În plus, recurentul și intimatul au avut ocazia să își prezinte poziția în scris și să răspundă la concluziile părții adverse. (a se vedea, *mutatis mutandis*, *Auza Vilho Eskelinen și alții v. Finlandei*, 19 aprilie 2007, para. 72 – 75)

Subsidiar, în § 26 – 27 ale deciziei Curții Constituționale nr. 95 din 19 decembrie 2016 privind excepția de neconstituționalitate a articolului 444 din CPC, Curtea a statuat că în cazul procedurilor care au ca obiect autorizarea unui apel sau care consacră verificarea unor aspecte de drept, și nu de fapt, sunt îndeplinite condițiile articolului 6 din Convenție chiar dacă instanța de apel sau de recurs nu oferă reclamantului posibilitate să se exprime în fața sa, în persoană. Iar, în esență nu este afectat accesul liber la justiție.

Verificând decizia contestată în raport de criticile formulate, în limitele controlului de legalitate și temeiurilor de drept invocate, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de Mihail Ciobanu este întemeiat și urmează a fi admis, cu dispunerea casării a deciziei Curții de Apel Chișinău din 29 noiembrie 2016, în partea respingerii acțiunii reconvenționale și modificării acestui act de dispoziție, în partea încasării dobânzii suplimentare, pentru motivele ce succed.

În conformitate cu art. 445 alin. (1) lit. e) și f) din Codul de procedură civilă, instanța, după ce judecă recursul, este în drept: să admită recursul, să modifice decizia instanței de apel, precum și să caseze decizia instanței de apel și să mențină hotărârea primei instanțe.

Instanța de recurs notează că circumstanțele cauzei prezentate de părți și determinate de instanțele de judecată în fazele procesuale anterioare, denotă că, între Î.M. O.M. „Moldcredit” S.R.L. și Mihail Ciobanu, au fost încheiate 3 contracte de împrumut investițional, și anume:

- contractul de împrumut nr. 303 din 2 aprilie 2014 (f. d. 7 - 9), prin care i-a fost acordat lui Ciobanu Mihail un împrumut în sumă de 50 000 lei, fapt confirmat prin ordinul de plată nr. 2 072 din 2 aprilie 2014 (f. d. 21). Astfel, debitorul urma să restituie suma integrală de 54 059,34 lei la 2 octombrie 2014, constituită din soldul împrumutului în mărime de 50 000 lei, comision în mărime de 606 lei și dobânda în sumă de 3 453,34 lei. (f. d. 9, 142 - verso)

- contractul de împrumut nr. 322 din 16 mai 2014 (f. d. 11 - 14), conform căruia Î.M. O.M. „Moldcredit” S.R.L. i-a dat lui Ciobanu Mihail împrumutul în valoare de 30 000 lei, fapt confirmat prin ordinul de plată nr. 2 185 din 16 mai 2014 (f. d. 22). În acest sens, recurentul urma să restituie suma de 32 746,67 lei la 16 noiembrie 2014, alcătuită din soldul împrumutului în mărime de 30 000 lei, comision în mărime de 600 lei și dobânda în sumă de 2 146,67 lei. (f. d. 14, 142 - verso)

- contractul de împrumut nr. 330 din 06 iunie 2014 (f. d. 16 - 19), în temeiul căruia ÎM O.M. „Moldcredit” SRL i-a acordat lui Ciobanu Mihail un împrumut în sumă de 10 000 lei, adeverit prin ordinul de plată nr. 2 246 din 06 iunie 2014 (f. d. 23). Așadar, la 6 decembrie 2014, împrumutatul trebuia să returneze împrumutătorului suma de 11 551,84 lei, formată din soldul în mărime de 10 000 lei, comision în mărime de 900 lei și dobânda în cuantum de 651,84 lei. (f. d. 19, 143)

Întru asigurarea restituirii în termen a împrumuturilor, Î.M. O.M. „Moldcredit” S.R.L. a încheiat cu Ciobanu Ana contractele de fidejusiune nr. 471 din 2 aprilie 2014 (f. d. 10), nr. 501 din 16 mai 2014 (f. d. 15), nr. 519 din 6 iunie 2014 (f. d. 20), în baza cărora, ultima s-a obligat să execute integral și, în mod solidar, obligația lui Ciobanu Mihail apărută în urma contractelor sus citate. (f. d. 143)

În aceeași ordine de idei, instanțele ierarhic inferioare au precizat că, la 10 iunie 2015, Î.M. O.M. „Moldcredit” S.R.L. a expediat notificări lui Mihail Ciobanu și Ana Ciobanu, solicitând restituirea împrumuturilor (f. d. 24, 25). Cererile prealabile ale creditorului au fost recepționate de debitori, contra semnătură, la 15 iunie 2015 (f. d. 26).

La fel, reieșind din conținutul ordinelor de încasare a numerarului nr. CS310/6 din 1 aprilie 2016 (f. d. 68), nr. CS284/23 din 29 septembrie 2015 (f. d. 69) și CS237/08/V24 din 29 decembrie 2014 (f. d. 70), instanțele au reținut că Mihail Ciobanu a efectuat plăți în vederea stingerii datoriei contractuale în mărime totală de 103 696 lei. (f. d. 107 și 143)

Cu toate acestea, în lipsa achitării integrale a sumelor acumulate în baza contractelor menționate mai sus, la 6 noiembrie 2015, Î.M. O.M. „Moldcredit” S.R.L. a depus cerere de chemare în judecată, completată prin cereri de majorare a cuantumului pretențiilor sale (f. d. 46 și 75), solicitând încasarea, în mod solidar, de la Mihail Ciobanu și Ana Ciobanu a datoriei conform calculelor pentru situația din 20 mai 2016, după cum urmează: suma soldului împrumuturilor în mărime de 84 701,37 lei, dobânda restantă în mărime de 1 994,92 lei, suma comisionului restant în valoare de 350 lei și dobânzi suplimentare în mărime de 208 430,77 lei. (f. d. 75)

De asemenea, a cerut compensarea de la pârâți a taxei de stat achitată în mărime totală de 10 619,12 lei (f. d. 47) și a cheltuielilor de asigurare a acțiunii în cuantum de 5 560 lei.

Împotriva creditorului Î.M. O.M. „Moldcredit” S.R.L., debitorul Mihail Ciobanu a intentat acțiune reconvențională, privind declararea nulității clauzelor contractuale prevăzute în punctul 6.6 din contractul de împrumut investițional nr. 303 din 2 aprilie 2014; punctul 8.10 din contractul de împrumut investițional nr. 322 din 16 mai 2014 și punctul 8.10 din contractul de împrumut investițional nr. 330 din 6 iunie 2014.

Prima instanță, fiind investită cu judecarea prezentei pricini, a respins acțiunea, depusă de Î.M. O.M. „Moldcredit” S.R.L., ca fiind neîntemeiată. Totodată, a admis integral cererea de chemare în judecată reconvențională, intentată de Ciobanu Mihail, fiind declarate nule clauzele contractuale prevăzute în punctul 6.6 din contractul de împrumut investițional nr. 303 din 2 aprilie 2014; punctul 8.10 din contractul de împrumut investițional nr. 322 din 16 mai 2014 și punctul 8.10 din contractul de împrumut investițional nr. 330 din 6 iunie 2014. (f. d. 100, 104 – 109)

Pentru a hotărî astfel, instanța de judecată a decis, în temeiul art. 619 alin. (4), 220 alin. (1), 716 alin. (1) din Codul civil, că punctele 6.6 și 8.10 din contractele nr. 303 din 2 aprilie 2014, nr. 330 din 6 iunie 2014 și nr. 322 din 16 mai 2014 sunt nule de drept. (f. d. 108 – 109)

Astfel, suma totală necesară în vederea stingerii obligațiilor apărute în baza contractelor de împrumut menționate mai sus era de 98 557,85, însă Mihail Ciobanu a achitat organizației de microfinanțare suma de 103 696 lei, satisfăcând integral cerințele ultimei. (f. d. 107 și 109)

Nefiind de acord cele constatate de instanța de fond, Î.M. O.M. „Moldcredit” S.R.L. a declarat apel, iar, prin decizia Curții de Apel Chișinău din 29 noiembrie 2016, a fost admisă cererea acestuia și casată integral hotărârea Judecătoriei Ciocana, mun. Chișinău din 20 iunie 2016, fiind adoptată o nouă hotărâre, prin care a fost respinsă acțiunea reconvențională ca nefondată.

Prin urmare, a fost admisă parțial acțiunea, depusă de Î.M. O.M. „Moldcredit” S.R.L., fiind încasat în folosul acestuia de la Mihail Ciobanu și Ana Ciobanu, în mod solidar, suma de 125 861,51 lei, cu titlu de restanță la contractele de împrumut nr. 303 din 2 aprilie 2014, nr. 322 din 16 mai 2014 și nr. 330 din 6 iunie 2014. În rest, cerințele apelantului au fost respinse, ca fiind nefondate.

În final, a fost încasat de la Mihail Ciobanu și Ana Ciobanu, în mod solidar, în beneficiul Î.M. O.M. „Moldcredit” S.R.L. a taxei de stat în cuantum de 3 776 lei, precum și a sumei de 2 832 lei, achitate la depunerea cererii de chemare în judecată și a cererii de apel, iar în total suma de 6 608 lei. (f. d. 139 – 145)

La adoptarea soluției, instanța de apel a considerat că punctele 6.6 și 8.10 din contractele nr. 303 din 2 aprilie 2014, nr. 330 din 6 iunie 2014 și nr. 322 din 16 mai 2014 urmăresc scopul de a repara prejudiciul cauzat de debitori, cauzat de neonorarea obligațiilor contractuale de plată a datoriei la scadență. Așadar, Colegiul a reținut că

aceste clauze contractuale sunt clauze penale, reglementate de art. 624 – 630 din Codul civil.

Cât privește cerința încasării datoriei, instanța ierarhic inferioară a constatat că prima instanța a stabilit greșit că Mihail Ciobanu, la data depunerii acțiunii, nu a înregistrat datorii față de Î.M. O.M. „Moldcredit” S.R.L., deoarece plățile efectuate de debitor au fost îndreptate proporțional în contul stingerii sumei restante și altor plăți stipulate în contractele de împrumut. În mod corespunzător, debitorul a înregistrat datorii la aceste capitole. (f. d. 144 – verso)

În același context, instanța a susținut că cerințele, formulate Î.M. O.M. „Moldcredit” S.R.L., privind încasarea penalităților (dobânzilor suplimentare) în mărime de 208 430,77 pentru toate cele trei contracte de împrumut sunt exagerate, în raport cu datoria de bază, care constituia 84 701, 37 lei. Respectiv, a fost considerat echitabil aplicarea art. 630 din Codul civil, dispunând reducerea clauzei penale disproporționate de mari pentru fiecare contract separat.

Studiind argumentele expuse în cererea de recurs și cele din referința intimatului, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție consideră că instanța de apel a admis, în principiu, corect acțiunea inițială în partea încasării sumelor restante rezultate din contractele de împrumut, însă a aplicat o lege care nu trebuia aplicată, atunci când a decis respingerea acțiunii reconvenționale.

În conformitate cu art. 432 alin. (2) din Codul de procedură civilă, se consideră că normele de drept material au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care instanța judecătorească: (b) a aplicat o lege care nu trebuia aplicată.

În contextul prezentat, instanța de recurs rezumă că recurentul Mihail Ciobanu susține că, la examinarea punctului 6.6 din contractul de împrumut investițional nr. 303 din 2 aprilie 2014 și punctului 8.10 din contractele de împrumut investițional nr. 322 din 16 mai 2014 și nr. 330 din 6 iunie 2014, instanța de apel a ignorat dispozițiile art. 619 alin. (4) din Codul civil, art. 4 al Legii nr. 105 din 13 martie 2003 privind protecția consumatorilor. Așadar, pretinde că aceste clauze contractuale sub abuzive, care în temeiul legii sunt nule și nu pot da naștere obligațiilor civile.

Intimatul Î.M. O.M. „Moldcredit” S.R.L., în întâmpinarea acestui punct de vedere, a subliniat că norma de drept prevăzută la art. 619 alin. (4) din Codul civil nu este aplicabilă speței, deoarece dobânda suplimentară introdusă în contractele de împrumut nu este o plată în sensul acestui text de lege, nefiind, în esență, dobânzi de întârziere. (f. d. 177 – verso)

Ansamblul celor menționate *supra*, denotă că argumentele participanților la proces sunt în contradictoriu cu privire la legalitatea clauzelor contractuale, introduse în contractele de împrumut, referitoare la obligațiile debitorului de a achita dobânzi suplimentare. În acest sens, ca și în cazul instanței de apel, Colegiul lărgit consideră

necesar de a se pronunța, în mod prioritar, asupra acestui aspect, care în caz de admitere, exclude parțial cerințele intimatului din cererea de chemare în judecată inițială.

Pentru început, instanța de judecată reiterează că toate cele 3 contracte de împrumut încheiate de Î.M. O.M. „Moldcredit” S.R.L. cu Mihail Ciobanu sunt cu titlu oneros, în situația în care părțile au prevăzut în punctele 4.1, respectiv 6.1, și plata unei dobânzi în acord cu art. 869 alin. (1) din Codul civil.

În această ordine de idei, din analiza punctului 6.6 din contractul nr. 303 din 2 aprilie 2014 și punctelor 8.10 din contractele nr. 330 din 6 iunie 2014 și nr. 322 din 16 mai 2014, instanța de recurs observă că au conținut identic și stipulează că pentru neplata la scadență a sumelor datorate pe împrumut, dobânda și comisioane, până la executarea integrală a contractului, debitorul va plăti societății o dobândă suplimentară în mărime de 0,5% de la suma neachitată a împrumutului, dobânzii și comisioanelor pentru fiecare zi de întârziere. (f. d. 7, 12, 17, *pe verso*)

Prin urmare, în corespundere cu art. 668 alin. (1) din Codul civil și în baza acestor clauze contractuale, a apărut obligația lui Mihail Ciobanu de a achita Î.M. O.M. „Moldcredit” S.R.L. o dobândă suplimentară din suma neachitată a împrumutului, a dobânzii și comisioanelor pentru fiecare zi de întârziere.

De fapt, în sensul art. 9 alin. (1) din Codul civil, contractul are forță obligatorie pentru părțile contractante, acestea fiind obligate să respecte prevederile inserate în acest act juridic. Totuși, contractul va avea forță de lege între părți numai în cazul în care corespunde prevederilor legii, adică nu conține prevederi contrare legii.

Instanța de recurs subliniază că la aprecierea argumentelor părților din litigiu, atât prima instanța, cât și instanța de apel au avut opinii divergente asupra naturii juridice a sintagmei „dobânzi suplimentare” din clauzele contestate. (f. d. 108 și 143 – verso)

Astfel, în primul rând, instanța de apel nu a constatat tipul clauzelor contractuale incluse în contractele de împrumut de către intimatul Î.M. O.M. „Moldcredit” S.R.L.

În realitate, nu există îndoială cu privire la faptul că, la caz, contractele de împrumut nr. 303, 322 și 330 au fost încheiate în baza unor forme standard care au fost preformulate de către Î.M. O.M. „Moldcredit” S.R.L. anticipat. Din acest considerent, Mihail Ciobanu a negociat numai valoarea și obiectul actului juridic, însă nu și condițiile acestuia, având unica posibilitate de a accepta sau de a se abține de la semnarea acestuia. Totodată, textul identic al clauzelor contractuale nr. 6.6 și 8.10, fiind stipulate în 3 contracte diferite, confirmă aplicarea art. 712 alin. (1) din Codul civil, conform căruia clauzele contractuale standard sînt toate clauzele formulate anticipat pentru o multitudine de contracte, pe care o parte contractantă (utilizator) le prezintă celeilalte părți la încheierea contractului. Este indiferent dacă prevederile

formează un document separat sau sunt parte a documentului ce reprezintă contractul, de asemenea nu importă numărul condițiilor și forma contractului.

Colegiul lărgit învederează că, în scopul protejării părții care acceptă clauze contractuale standard, legislatorul a instituit norme speciale care reglementează problema cluzelor contractuale standard (clauze contractuale generale).

Conform art. 716 alin. (1) din Codul civil, o clauză contractuală standard este lipsită de efect dacă prejudiciază disproporționat, contrar principiilor bunei-credințe, cealaltă parte a contractului. În acest sens, se iau în considerare conținutul contractului, împrejurările în care clauza este inserată în contract, interesele reciproce, alte împrejurări.

Potrivit alin. (2) din articolul citat, caracterul inechitabil al cluzelor contractuale standard se prezumă în caz de dubiu dacă o prevedere: a) nu este compatibilă cu principiile de bază (esențiale) ale reglementărilor de la care derogă; b) limitează drepturile sau obligațiile esențiale, care rezultă din natura contractului, de o manieră care periclitează scopul contractului; c) nu este clară.

Raportând situația de fapt la normele de drept material citate, instanța de recurs consideră primele două cerințe impuse de art. 712 alin. (2) nu ridică probleme de drept, însă acesteia îi revine să analizeze conținutul cluzelor contractuale, care în acord cu articolul citat, urmează să fie clare pentru părțile contractante.

Pe cale de consecință, Colegiul lărgit notează că, pentru a oferi destinatarului contractului securitatea juridică, orice clauză contractuală trebuie să îndeplinească anumite condiții de calitate. Exigența calității este conturată prin prisma principiului securității juridice în componența condițiile de previzibilitate și claritate ale punctelor contractuale care au forță de lege pentru semnatori.

La acest capitol, pentru a corespunde celor trei criterii de calitate – accesibilitate, previzibilitate și claritate – clauza trebuie să fie formulată cu suficientă precizie, astfel încât să permită consumatorului să decidă asupra conduitei sale și să prevadă, în mod rezonabil, în funcție de circumstanțele cauzei, consecințele acestei conduite. În caz contrar, cu toate că actul juridic conține o clauză care aparent descrie obligația consumatorului în situația dată, persoana poate pretinde că nu înțelege drepturile și obligațiile apărute în baza acesteia. Într-o astfel de interpretare, clauza nu corespunde criteriilor clarității, fiind lipsită de efect în acord cu art. 716 alin. (1) și (2) din Codul civil.

În acest sens, instanța reține că la întocmirea unui contract, care conține clauze standard, Î.M. O.M. „Moldcredit” S.R.L. trebuie să respecte normele de tehnică de elaborare a unui asemenea act juridic pentru ca acesta să corespundă exigențelor de calitate. Așadar, pentru a exclude orice echivoc, textul contractului urmează să fie formulat clar, fluent și inteligibil, fără dificultăți sintactice sau interpretări divergente.

Prin urmare, aplicând aceste reguli, Mihail Ciobanu trebuia să fi fost în măsură să prevadă consecințele ce pot decurge dintr-un contractele de împrumut doar în baza prevederilor care îl specifică, adică prin aplicarea simplă a regulilor de interpretare lingvistică.

Contrar acestei situației, intimatul pretinde că în punctele 6.6 și 8.10 din contracte sunt indicate penalități (clauză penală) în corespundere cu art. 624 din Codul civil, pe când recurentul susține că sunt dobânzi suplimentare în conformitate cu art. 619. Fiecare caz luat separat, produce efecte juridice diferite față de ambele părți la proces, avantajând, în special, pe una sau pe alta.

În lumina celor prezentate, instanța de recurs apreciază că circumstanța reținută de instanța de apel cu privire la faptul că toate cele 3 clauze contractuale, indiferent de denumirea inserată, constituie clauze penale, nu este de natură de a justifica legalitatea deciziei sub aspectul aplicării corecte a actului normativ pentru litigiul dedus judecării. Or, instanțele judecătorești inferioare au ignorat regulile de interpretare a contractelor prevăzute în art. 732 din Codul civil.

În acest sens, potrivit alin. (1) din articolul citat, neclaritățile din condițiile contractuale standard se interpretează în defavoarea părții care le-a formulat. Iar, în caz de dubiu, contractul se interpretează în favoarea celui care a contractat obligația și în defavoarea celui care a stipulat-o. În toate cazurile, contractul se interpretează în favoarea aderentului sau a consumatorului (alin. (2)).

Din aceste raționamente, instanța de recurs învederează că Î.M. O.M. „Moldcredit” S.R.L. este o societate a cărei obiect principal de activitate este acordarea și gestionarea împrumuturilor (f. d. 30), ceea ce accentuează nivelul înalt de cunoaștere a legislației civile și gradul de pregătire pentru a activa în acest domeniu. În mod corespunzător, în cazul când intimatul introduce expres denumirea „penalitatea” (art. 624 și 625 din Codul civil) în alte puncte ale contractelor de împrumut investițional nr. 303 (punctele 6.4; 6.5), 322 (punctele 8.8; 8.9) și 330 (punctele 8.8; 8.9), încheiate cu Mihail Ciobanu, iar în punctele 6.6 și 8.10 folosește sintagma „dobânzi suplimentare”, se confirmă o stare de neclaritate și confuzie a termenilor juridici. Mai mult, aceste dubii se adevăresc suplimentar și din interpretarea diferită a acestor clauze de către instanțele de judecată, care au avut puncte de vedere diverse asupra acestui aspect.

Pe baza celor analizate, Colegiul lărgit consideră că această împrejurare generează posibilitatea interpretării echivoce a clauzelor contractuale, acordând intimatului, dreptul de a încasa clauze penale, însă, în același timp, permite recurentului de a solicita anularea clauzelor contractuale în temeiul art. 220 și 619 alin. (4) din Codul civil. Deci, în opinia instanței, punctele contractuale contestate comportă o serie de deficiențe de formulare referitoare la claritatea și previzibilitatea acestora.

Din această perspectivă, și în special, atunci când Î.M. O.M. „Moldcredit” S.R.L. face o diferență textuală între clauzele contractuale, instanța de judecată reține că punctul 6.6 din contractul nr. 303 din 2 aprilie 2014 și punctele 8.10 din contractele nr. 330 din 6 iunie 2014 și nr. 322 din 16 mai 2014 nu corespund exigențelor art. 712 alin. (2) lit. c) din Codul civil, urmând a fi interpretate în favoarea lui Mihail Ciobanu. Respectiv, se resping argumentele invocate de Î.M. O.M. „Moldcredit” S.R.L. în referințele depuse la 19 aprilie 2017 și 12 mai 2017 în această parte, ca fiind neîntemeiate.

În sfârșit, având în vedere cele menționate mai sus, instanța de recurs va examina clauzele contractuale strict conform conținutului și denumirilor utilizate în ele, acceptând opinia recurentului și a primei instanțe cu privire la aplicabilitatea art. 619 alin. (4) din Codul civil.

Rațiunea articolului citat prevede că dacă obligația pecuniară este purtătoare de dobândă (punctul 4.1 din contractul nr. 303 și punctele 8.10 din contractele nr. 330 și 322), atunci întârzierea executării obligațiilor de către debitor nu presupune plata dobânzii de întârziere la dobânzi, ci doar la suma ce constituie obligația însuși. Dimpotrivă cu această normă de drept, Î.M. O.M. „Moldcredit” S.R.L. a cerut, prin contractele de împrumut din litigiu, încasarea dobânzii suplimentare, nu doar pentru suma neachitată a împrumutului, dar și pentru dobânda și comisioane.

Conjunctura respectivă impune instanța de recurs de a aplica art. 220 alin. (1) din Codul civil, potrivit căruia clauza care contravine normelor imperative sunt nule dacă legea nu prevede altfel.

La fel, instanța de recurs precizează că argumentele recurentului cu privire la faptul că scopul clauzei privind „comisioane și alte taxe” este unul neclar, fiind în contradicție cu art. 5 din Legea nr. 256 din 9 decembrie 2011 privind clauzele abuzive din contractele încheiate cu consumatorii, decad de la examinare în ordinea examinării recursului și urmează a fi respinse. În special, poziția instanței se fundamentează pe împrejurarea că recurentul nu a invocat aceste observații în acțiunea reconvențională și în fața instanței de apel, decizie a cărei legalitate se verifică.

În aceste circumstanțe, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a casa parțial decizia Curții de Apel Chișinău din 29 noiembrie 2016 în partea respingerii acțiunii reconvenționale și de a menține, în această parte, hotărârea Judecătoriei Ciocana, mun. Chișinău din 20 iunie 2016 de admitere integrală a acesteia. (f. d. 100)

Totodată, această decizie a instanței de recurs, implică necesitatea imperativă de a exclude, din sumele încasate de instanța de apel, dobânzile suplimentare în valoare de 10 000 lei (contractul nr. 303), 7 000 lei (contractul nr. 322) și 3 000 lei (contractul 3 000 lei).

Suplimentar, recurentul a adus la cunoștința instanței că și-a executat obligațiile contractuale și a rambursat sumele luate cu titlu de împrumut în termenii stabiliți cu toate taxele suplimentare stabilite legal. (f. d. 153)

Intimatul Î.M. O.M. „Moldcredit” S.R.L. a respins această poziție. (f. d. 165 - verso)

Luând în considerație aceste argumente, dar și constatările deciziei Curții de Apel Chișinău din 29 noiembrie 2016, Colegiul consideră că instanța de apel a constatat corect că plățile efectuate de Mihail Ciobanu au fost îndreptate proporțional în contul stingerii datoriei și a altor plăți prevăzute prin contracte, la momentul înaintării acțiunii, înregistrând datorii la aceste capitole în sumele calculate de intimat. (f. d. 144 – verso)

Prin urmare, instanța apreciază ca justă constatarea instanței ierarhic inferioară că în contractele de împrumut din speță este indicată succesiunea și destinația plăților efectuate de debitor, cu care debitorul a fost de acord, prin necontestarea punctului 7 din aceste acte juridice, privind consecutivitatea achitării acestora (f. d. 144). Sub acest aspect, se observă că recurentul nu a prezentat nicio observație nouă în această privință, de natură de a modifica soluția instanței inferioare, astfel, potrivit jurisprudenței consecvente a CtEDO, prin preluarea motivelor instanței de apel, nu este afectată substanța dreptului la un proces echitabil (a se vedea *Helle c. Finlandei*, 19 decembrie 1997, para. 56 – 60 sau *Nedzela c. Franței*, 27 iulie 2006, para. 55)

În plus, Colegiul lărgit subliniază că recurentul Mihail Ciobanu nu a demonstrat instanței că și-a executat integral obligațiile contractuale față de Î.M. O.M. „Moldcredit” S.R.L., atâta vreme cât a efectuat plățile de rambursare a datoriei după expirarea termenului limită pentru fiecare contract în parte, în special, la 29 decembrie 2014 (f. d. 70), la 29 septembrie 2015 (f. d. 69) și la 1 aprilie 2016 (f. d. 68). Or, potrivit contractului de împrumut nr. 303 din 2 aprilie 2014, banii au fost acordați până la 2 octombrie 2014; potrivit contractului de împrumut nr. 322 din 16 mai 2014, termenul de restituire era până la 16 noiembrie 2014, iar pentru contractul de împrumut nr. 330 din 06 iunie 2014 a fost stipulată data limită de 6 decembrie 2014.

De asemenea, instanța de recurs reține că recurentul nu a contestat în cererea sa cuantumul datoriei stabilite de instanța de apel pentru fiecare contract separat, după cum urmează:

- În temeiul contractului de împrumut nr. 303 din 2 aprilie 2014: soldul împrumutului este de 44 701, 37 lei, dobânda – 8 362, 7 lei și comision – 1 400 lei, iar în total – 54 464, 07 lei.
- În temeiul contractului de împrumut nr. 322 din 16 mai 2014: soldul împrumutului este de 30 000 lei, dobânda – 5 611, 44 lei și comision – 1 400 lei, iar în total – 37 011, 44 lei.

- În temeiul contractului de împrumut nr. 330 din 6 iunie 2014: soldul împrumutului este de 10 000 lei, dobânda – 2 136, 44 lei și comision – 2 250 lei, iar în total – 14 386,44 lei.

În raport cu cele constatate supra și cu sumele prezentate, instanța de recurs consideră pasibil de admis cerințele, formulate de Î.M. O.M. „Moldcredit” S.R.L., cu privire la încasarea sumelor datorate în baza contractelor de împrumut nr. 303, nr. 322 și nr. 330 și stabilește cuantumul total de 105 861, 95 lei, care urmează a fi percepute, în mod solidar, de la Mihail Ciobanu și Ana Ciobanu.

Pe baza celor menționate, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție conchide de a admite recursul declarat de Mihail Ciobanu, de a casa decizia instanței de apel, în partea cu privire la respingerea acțiunii reconvenționale, formulate de Mihail Ciobanu, privind declararea nulității clauzelor contractuale, menținând, în această parte, hotărârea primei instanțe, iar, în legătură cu aceasta, se modifică decizia instanței de apel, în partea încasării dobânzii suplimentare, micșorând sumele admise.

În conformitate cu art. 82 din Codul de procedură civilă, cheltuielile de judecată se compun din taxa de stat și din cheltuielile de judecare a pricinii.

Astfel, potrivit art. 83 din Codul de procedură civilă, taxa de stat reprezintă o sumă care se percepe, în temeiul legii, de către instanța judecătorească în beneficiul statului de la persoanele în ale căror interese se exercită actele procedurale de judecare a pricinii civile sau cărora li se eliberează copii de pe documente din dosar.

În conformitate cu art. 94 alin. (1) din Codul de procedură civilă și având în vedere că a fost admisă parțial acțiunea, depusă de Î.M. O.M. „Moldcredit” S.R.L., instanța de recurs obligă pe Mihail Ciobanu și Ana Ciobanu să plătească cheltuielile de judecată, suportate de intimat, la intentarea acțiunii și depunerea cererii de apel, în sumă de 3 175, 85 lei, și respectiv 2 381,90 lei.

În același context, Colegiul apreciază că nu au fost respectate cerințele articolului sus citat cu privire la compensarea cheltuielilor de judecată lui Mihail Ciobanu, sub forma taxei de stat, proporțional părții respinse din pretențiile înaintate de Î.M. O.M. „Moldcredit” S.R.L., deoarece recurentul nu a formulat o cerere în acest sens.

În conformitate cu art. 445 al. (1) lit. e), f) CPC, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție,

d e c i d e:

Se admite recursul declarat de către Mihail Ciobanu, prin intermediul avocatului Negura Ion.

Se casează decizia Curții de Apel Chișinău din 29 noiembrie 2016, în pricina civilă la cererea de chemare în judecată depusă de către Întreprinderea Mixtă Organizația de Microfinanțare „Moldcredit” Societate cu Răspundere Limitată împotriva lui Mihail Ciobanu și Ana Ciobanu privind încasarea, în mod solidar, a creanței și dobânzii restante, comisionului, dobânzii suplimentare și compensarea cheltuielilor de judecată

și cererea de chemare în judecată reconvențională intentată de Mihail Ciobanu împotriva Întreprinderii Mixtă Organizația de Microfinanțare „Moldcredit” Societate cu Răspundere Limitată privind declararea nulității clauzelor contractuale,

în partea, respingerii acțiunii reconvenționale privind declararea nulității clauzelor contractuale și se menține, în această parte, hotărârea Judecătorei Ciocana, mun. Chișinău din 20 iunie 2016.

Se modifică parțial decizia Curții de Apel Chișinău din 29 noiembrie 2016 în partea încasării, în mod solidar, de la Mihail Ciobanu și Ana Ciobanu în beneficiul Întreprinderii Mixtă Organizația de Microfinanțare „Moldcredit” Societate cu Răspundere Limitată a dobânzii suplimentare în quantum de 20 000 lei și se micșorează suma de la 125 861 (una sută douăzeci și cinci mii opt sute șaiszeci și unu), 51 lei până la suma de 105 861 (una sută cinci mii opt sute șaiszeci și unu), 95 lei.

Se modifică parțial decizia Curții de Apel Chișinău din 29 noiembrie 2016, în partea încasării, în mod solidar, de la Mihail Ciobanu și Ana Ciobanu în beneficiul Întreprinderii Mixtă Organizația de Microfinanțare „Moldcredit” Societate cu Răspundere Limitată a cheltuielilor de judecată și se micșorează suma de la 6 608 (șase mii șase sute opt) lei până la 5 557 (cinci mii cinci sute cincizeci și șapte), 75 lei, cu titlu de taxă de stat, depusă la intentarea acțiunii și la depunerea cererii de apel.

Decizia este irevocabilă.

Președintele ședinței,
Judecător,

Tatiana Vieru

Judecători,

Galina Stratulat

Nicolae Craiu

Oleg Sternioală

Mariana Pitic